

Keskustelua tanssimisesta 2001-2002

Lisääjä Timo, **Sunnuntai, 27. Lokakuu, 2002 - klo 16.18:**

Kiitos Seija taas muistamisesta!

Viimeinen oma tanssikokemukseni on viikon takaa Maestrosta, missä esiintyi Marita Taavitsainen.

Lisääjä **seija, Sunnuntai, 27. Lokakuu, 2002 - klo 15.32:**

Kovin on hiljaista tällä tanssimisen keskustelupalstalla. Ja kuitenkin väki käy tanssimassa vaikka kuinka paljon. Ilmeisesti kukaan ei halua kertoa kokemuksistaan kaikelle kansalle, vaan pitää ne vain omana tietonaan.

Vaikka kyllähän täällä voisi aloittaa keskustelua tanssista yleisemminkin; tokko tämä foorumi on vain kokemuksien kertailuun tarkoitettu.

Minulla kuitenkin on pitkästä aikaa kokemuksia kerrottavana: Olin naistentansseissa ! Muutama viikko sitten olin yhden yön -seminaarissa Valkeakoskella. Torstai-iltana ravintola täyttyi ihmisistä, joista suuri osa oli naisia. Minäkin olin ruokailua varten "pukeutunut", joten jäin musiikin alettua istuksimaan ruokapöydän ääreen muiden opiskelijoiden kanssa. Pian pöytätoverini pääsivätkin tanssilattialle, vaan minua ei hakenut kukaan ☹️ Hetken istuskelun jälkeen poistuinkin takavasemmalle nukkumaan.

Olin samaisessa hotelliravintolassa taas viime viikolla. Nyt naistentansseissa soittivat Souvarit ja ravintola täyttyi musiikin alettua taas hetkessä innokkaista tanssijoista. Minä olin edelliskertaa viisaampi ja ryhdyin itse aktiiviseksi: pyysin vuoron perään kolmea pöytäseuralaistani tanssiin. Ja he suostuivat, joten sain pyörähdellä kolmeen kertaan tilavalla tanssilattialla. Enempää ei kuntoni kestänyt, vaan olin jo kymppin uutisten aikaan huoneessani. Olin kuitenkin melko tyytyväinen itseeni: Olin saanut tanssia 😊

Lisääjä **Timo, Sunnuntai, 07. Heinäkuu, 2002 - klo 21.02:**Seija,
Tervetuloa jälleen kovalla maalle!
Tanssipaikekehjeitä kannattaa etsiä tanssipalvelimesta www.tanssi.net.

Parhain terveisin

Timo,

joka näki 40 vuotta ihailemansa Marion Rungin eilen ensimmäisen kerran luonnossa ravintola Maestrossa ja jopa tanssi siellä hänen edessään 😊

Lisääjä **Seija, Sunnuntai, 07. Heinäkuu, 2002 - klo 20.33:**

Tervehdys loman juuri lopettaneelta purjehtijalta, joka ei saanutkaan tanssia menneenä juhannuksena. Sen sijaan näin eri puolilla Ahvenanmaata monia juhannussalon pystytyksiä. On se aikalailla erilainen tapahtuma kuin tämä mannermaan juhannuskokoon sytyttämisrituaali. Ja siis tanssia en saanut... paitsi Maarianhaminassa hotelli Parkin baarissa juhannusaaton käännyessä juhannuspäiväksi pyörähdimme mieheni kanssa muutaman tahdin paikallisen baariviihdyttäjän laulaessa dire straitsia. Kivaa sinällään, vaan ei oikeata tanssimista.

Muuten purjehdusloma sujui aika mukavasti: eilen kotiin tultaessa oli ensimmäinen päivä juhannuksen jälkeen, jolloin ei satanut ! Ja tuuli oli... kerrankin... meille oikeasta suunnasta, joten Hanko lähestyi huimaa kuuden solmun vauhtia. Olipa mukava käydä tilavassa saunassa, jossa ei ollut tunnin aikarajoitusta. Ja yöllä koin täydellisen ahaa-elämyksen kotielämän eduista purjevene-elämään verrattuna, kun minun ei tarvinnutkaan pukea päälleni ja etsiä ulos päästäkseni mukavuuslaitokseen !

Tansittavaa musiikkia soittava... myös minun eikä vain mieheni mielestä... Vikingarna esiintyi Tammisaaressa reilu viikko sitten. Ja me olimme silloin Raumalla ☹️ .
Ja Rosalassa TB-Marinassa on 19.7. tanssit... oikein orkisteri-sellaiset... vaan silloin mieheni on

työssä ☹️ , joten taitaa tanssit jäädä väkisin väliin tältä kesältä.

Jollei joku sitten tiedä jotain viikonlopun tanssimahdollisuutta päivämatkan päässä Hangosta... siis noin 20-30 merimailin säteellä.

Jään odottamaan vihjeitä ja valmistaudun huomiseen työhön menoon.

Lisääjä Timo, **Keskiviikko, 20. Maaliskuu, 2002 - klo 22.26:**

Seija, kiitos kirjoituksestasi! Olen tosi pahoillani, etten ole viime kuukausina jaksanut päivittää näitä kotisivujani. En ole kuitenkaan luopunut hankkeesta vaan kerännyt uutta aineistoa, joka tulee tänne aikanaan, kunhan ansiotyöstä jää aikaa ja energiaa.

Käyn nykyisin tanssimassa yleensä kerran viikossa - ennätys on kolme kertaa saman viikon aikana!!! Mutta se on salaisuus, jonka paljastan vasta sitten, kunhan nämä muistelmat ehtivät 1990-luvun puolivälistä nykyaikaan! 😊

PS: Joku huomautti muistaakseni joskus, että elämä ei ole pelkkää juhlaa vaan myös ruusuilla tanssimista 😊

Lisääjä **Seija, Keskiviikko, 20. Maaliskuu, 2002 - klo 22.14:**

Ei voi olla totta !! Onko viime kirjoituksestani jo muka melkein puoli vuotta?? Niin se aika kuluu kuin iltamissa... ei niin kivasti, vaan yhtä nopeasti ☹️

Jos tässä nyt vanhoja muistelisi, niin marraskuun alussa sain todellakin tanssia muutaman kappaleen synttärjuhliä "emännöineen" mieheni kanssa kaakkoissuomalaisella seuratalolla. Ja sillähän pärjäsi läpi koko pitkän remonttitalven.

Vaan talviloman lopettajaiset Superfast-laivalla ne vasta ikimuistoisien ihanat olivatkin. Tanssimme kahdestaan koko illan taitavan soittajaduon tahdittamana. Laivalla oli lisäksi muutama pariskunta, jotka eivät käyneetkään tanssilattialla ja loput vajaan puolesta sadasta matkustajasta olivat miehiä: rekkakuskeja ja venäjälle käytettyjä autoja kuljettavia eri-ikäisiä ja erimaalaisia/-heimoisia miehiä. Jotka eivät siis myöskään tanssineet 😊 Niinpä saatoimme nauttia leppoisesta laivan keinahtelusta ihan kahdestaan tanssilattialla.

Laivamatkalle olimme joutuneet, kun emme "ennättäneet" lennollemme Hampurista Helsinkiin ja meille muodostui aikamoisesti ylimääräisiä kuluja. Mukava purjehduskauden avaus kuitenkin korvasi käytännössä kokonaan ylimääräiset maksut eivätkä ylimääräiset lomapäivät tuntuneet ollenkaan hukkaanheitetyiltä ajalta.

Tanssikokemukset ovat minulta siis aika vähissä... vaan eipä niitä näytä muilla olevan sitäkään vähää. Ei ainakaan kerrottavaksi tänne keskustelupalstalle. Liekö täällä sitten lukijoitakaan ?

Hyvää kevään alun jatkoa kuitenkin sinullekin, jos sitten kuitenkin satut eksymään näille sivuille.

Kerron taas tanssikokemuksistani, jos ja kun niitä kertyy lisää 😊

Lisääjä **Seija, Perjantai, 19. Lokakuu, 2001 - klo 14.45:**

Ja syksyn alku on pelastettu: pääsin pari viikkoa sitten tanssimaan !

Olin seminaarissa, johon liittyi matka Tallinnaan ja yöpyminen laivalla. Ja niinpä illallisen jälkeen oli mahdollisuus viettää loppuiltaa laivan tanssisalissa. Siellä ei onneksi ollut kovin suurta tungosta, vaikka tanssilattia olikin kansoitettu. Orkesteri kuului olevan taattua eteläisen naapurimaamme laatua. Me seurueen naiset olimme hyvin halukkaita tanssimaan, vaikka miehenpuolet eivät alussa... selvinpäin?... asiaan innostuneita olleetkaan.

Niinpä kysäisin eräältä ohikulkevalta keski-ikäiseltä mieheltä, josko hän huomasi, kuinka tanssittajan puutteessa vieruskaverini oli, kun tämä melkein tanssahteli yksikseen siinä baarissa seisoskellessamme. Ja niin vihjeeni meni perille: mies ei kuitenkaan hakenut vierustoveriani, vaan kumarsi minulle ja vei lattialle ihanaan valssiin.

Tanssimme muutaman kappaleen yhdessä, mikä oli minulle pelkkää nautintoa, sillä tämä jo harmaahapsinen mies oli todella kokenut ja hyvä tanssittaja. Vahinko vaan, että musiikki hetken

päästä muuttui niin riehakkaaksi, että katsoimme parhaimmaksi lopettaa.

Ja sitten myöhemmin illalla... kuitenkin ennen puoltayötä... seurueemme miehetkin innostuivat tanssittamaan "omiaan", joten minäkin pääsin vielä verestämään vanhoja taitojani, jopa jonkinlainen nostalginen rokkikin sujui melko juohevasti.

Laivan Keskiyön show'ssa oli sitten nuorten ammattilaisten tanssia niin, että osaamattomampaa ihan huimasi. Nuoret, komeat miehet ja nuoret, kauniit naiset panivat parastaan... tai ainakin tanssivat tosi vauhdikkaasti ja nautittavasti.

Nyt täytyy odottaa muutama viikko ennen seuraavaa tanssitilaisuutta: pyhäinpäivän kunniaksi tanssitaan perhejuhliissa yhdenmiehen orkesterin tahdittamana.

Lisääjä **Seija, Keskiviikko, 29.Elokuu, 2001 - klo 16.58:**

Ja niinhän tuo kesä hurautti, ettei mukana meinannut pysyä. Juurihan kertoilin Juhannustansseista ja jo äsken selvittiin ensimmäisestä syysmyrskystä.

Kesälomapurjehduksen aikana oli yksi tilaisuus tanssiin: Kotkassa oli heinäkuun lopulla Meripäivät. Vietimme kaksi yötä Kotkan Sapokan vierasvenelaiturissa ja tietysti sinä aikana piti käydä tutustumassa Meripäivämeininkiinkin. Ja oleellisena tutustumiskohteena Kotkan satamassa on tietenkin legendaarinen merimieskapakka Kairo.

Sisäänpääsy täpötäyteen kapakkaa maksoi 50 mk/nenä ja kaksi lonkeroa saman verran. Istuimme ulkoterassilla, jossa oli mahdollisuus kuulla jotain jazz-musiikkia. Tai olisi ollut, jollei läheisessä satamavarastossa olisi ollut jotain Beatles-esitystä. Sen musiikki peitti alleen kaiken muun, joten istuimme pöydässämme ihan hiljakseen: keskustelusta ei tullut mitään.

Sisällä ravintolassa soitti orkesteri elävää tanssimusiikkia. Ravintolasali oli täysi eikä tanssimusiikki kuulunut terassille. Aina, kun kävin salin ovella kurkkaamassa ja kuuntelemassa, mitä soitettiin, oli menossa humppa tai rokki. Niitä me vanhat emme juuri selvinpäin kuumassa viitsi tanssia, joten kerkesin jo epäillä pääsemmekö tanssimaan ollenkaan. No, satuimmehan sitten onneksi sopivasti paikalle, kun valssi soi ja senjälkeen tanssimme vielä muutaman tangonkin... mm. lempparini Kotkan Ruusun.

Kuvaamani olikin sitten valitettavasti loman ainut kerta, kun saimme tanssia. Seuraavaan kertaan pitää vaan jaksaa odottaa.

Lisääjä **Seija, Perjantai, 29.Kesäkuu, 2001 - klo 13.08:**

Ja tulihan tuota tanssittua Jussinakin. Pääsimme purjehtimaan vasta aattoaamuna... aiemmin oli turhan rankka sumu... emmekä ennättäneet Juhannusaaton viettoon Gullkronaan. Menimme sen sijaan suoraan Hiittisten saariston lounaisimpaan? kulmaan, jossa on VÄNÖ-niminen saari. Siellä vietimme viime kesänkin Juhannuspäivän illan tanssien, kuten nytkin. Vuosi sitten paikalla oli hanuristi ja musiikki sen mukaista 😊 Nyt oli vuorossa karaoke-ilta ja musiikki sen mukaista 😞 Vaan hauskaa oli meillä kuten kymmenillä muillakin paikalla olleilla. Ja varmasti varsinkin niillä pikkutyöillä, jotka antaumuksellisesti lauloivat Thomas Ledinin kappaleen Sommaren är kort. Nuorempi tytöistä ei varmaankaan ollut vielä edes koulussa, joten hän ei tainnut edes osata lukea laulun sanoja TV-ruudulta. Vaan hyvin laulu onnistui ja vielä ainakin kaksi kertaa.

Auringon laskiessa huomasin mielenkiintoisen kuvakulman... sähköpylväs ja iltarusko... .Kiiruhdin hakemaan veneestä kamerani ja huomasin ensimmäistä kuvaa ottaessani, että rulla olikin täysi. Muistini mukaan sen olisi pitänyt olla ihan iskemätön. No, kerrankos tuota minunkaan muistini pettää... ja hain veneestä uuden filmirullan. Vaan kamera-piru kelasi uuden rullan filminpään visusti sisäänsä ja automaattikka ilmoitti taas, että rulla on täysi. Jäi harvinaiset kuvat ottamatta ja eilen selvisi sitten vikakin: olin kelannut edellisen filmin pois ennenkuin se oli lopussa, ja takaisinkelausnappula oli jäänyt jumiin. Toivottavasti muistan ensi kerralla; vika oli kovin helppo korjata, kun sen tiesi.

Vieläköhän tässä kesän mittaan ennättää jonnekin tanssimaan ? Ennuste näyttää huonolta, vaan onneksi Juhannustansseista jäi hyvät ja lämpimät muistot: yhteinen tanssimisemme taisi onnistua,

koska mieheni muistelee iltaa mielellään. Onnistumisessa suuri osuus taisi olla tilaisuuden rennolla meiningillä ja muutamalla Doris-mukillisella.

Joten pyripä sinäkin, Timo, tanssimaan johonkin epämuodolliseen tilaisuuteen hyvässä seurassa, ilman ravattia. Ainakin tanssiharjoittelu kannattaa aloittaa uudestaan muualla kuin virallisissa tilaisuuksissa ravintolassa selvinpäin 😊

Lisääjä Timo, **Maanantai, 25.Kesäkuu, 2001 - klo 23.09:**

Seija ja muut mahdolliset lukijat!

Åke Blomqvistin kotiseutu onkin näköjään täällä ihan lähelläni nykyisen Malmin uimarannan ja Tuomarinkylän kartanon tuntumassa. Kts: [Malmin Kuvalehti - Åke Blomqvist muistelee](#) (sivun alaosassa).

Artikkelissa mainittu "Kapteenskan mäki" on kaunis luonnonvarainen alue Uimarannantien ja Karhusuontien kulmassa. Sen säilyttämiseksi kerättiin juuri nimiä, kun kaunis lehto aiotaan tuhota ja rakentaa.

Lisääjä Timo, **Keskiviikko, 20.Kesäkuu, 2001 - klo 22.43:**Seija,

Onnea tämän vuoden juhannustansseihin sinulle!

Samoin muille mahdollisille lukijoille!

Lisääjä **Seija, Keskiviikko, 20.Kesäkuu, 2001 - klo 14.27:**

Timo kertoilee muisteluitaan Blunkasta, opetusneuvos Åke Blomqvistista. Asuinpaikkakuntani lehdessä on viikonloppuisin kirjoitussarja Silloin mokasin. Viime viikoloppuna vuorossa oli juttu otsikolla Kun Blunkka varaslähdön otti.

Siinä kerrottiin, kuinka Blunkka ja vaimonsa Leena olivat kerran, jo juhlatamineisiinsa tälläytyneinä, huomanneet olevansa menossa juhliin kuukautta liian aikaisin. Ja todellisena juhlapäivänä moni vieras oli näyttänyt tietävän, että Blunkka oli yrittänyt ottaa varaslähtöä...

Åke ja Leena kertovat artikkelissa tanssimisen opettamisestakin. Heidän mukaansa rentoutuminen on tärkeää. Jos he saavat oppilaansa vakuuttuneiksi siitä, että tanssiminen on paitsi hauskaa myös terveellistä, ovat he mielestään onnistuneet. Ja lisäksi tanssi on jopa erinomaista parisuhdeterapiaa. Juttu loppuu toisenkin pienen mokaan kertomiseen: Lauantaitansseissa oli kerran eräs mies saanut kesken nauhoituksen sydänkohtauksen. Hänet piti tietysti toimittaa kiireesti sairaalaan. Kun tansseja ja nauhoitusta sitten jatkettiin, sairaalaan joutuneen miehen vaimo oli sättinyt Blunkan pahanpäiväisesti. Tämä kun ei ollut ymmärtänyt järjestää vaimolle uutta kavaljeeria :-)

Onko muilla palstan lukijoilla legendaarisesta Blunkasta muisteluita, joita voisi kirjoittaa tänne muidenkin nautittavaksi? Tuollaisesta värikkästä persoonasta riittää monellakin varmaan omakohtaisiakin juttuja vaikka kuinka paljon.

Lisääjä Timo **Sunnuntai, 10.Kesäkuu, 2001 - klo 18.51:**

Seija,

Kiitos taas, että rikastutit tätä muuten monologiksi jäävää "keskustelua" kertomalla omista kokemuksistasi! On lohduttavaa kuulla, että tuollaisia hämmäntäviä kokemuksia on muillakin. Sitäpaitsi tuosta jutustasi mieleeni palautui kaksi tapahtumaa, jotka olisivat ehkä muuten jääneet kertomatta, mutta nyt laitoin ne muistilistalle ja kerron pian muistelmistani. Toisen avainsana on polkka ja toisen jenkka, tarkemmin sanottuna Vesivehmaan jenkka Vesivehmaan Kesoillilla 😊

Lisääjä **Seija, Maanantai, 04.Kesäkuu, 2001 - klo 17.53:**

Ja niin on taas vettä virrannut taivaalta ja kiirettä pitänyt, ettei tanssimista ole ennättänyt ajatellakaan.

Ja kun nyt ajattelen, tulee mieleeni melkein traumaattinen tapaus reilun kahden vuosikymmenen takaa:

Olin työtoverini... ikäiseni kaimani... kanssa jossain kunnallisen alan internaattikoulutuksessa... siis yhden yön kurssilla. Paikalla oli myös kotopaikkakunnaltamme mies, jota molemmat Seijat ihailimme ja joka oli hieman ihastunut siihen kaimaani :-)

Illalla hän tanssitti tietenkin hieman enemmän toveriani kuin minua ja minä olin tietysti hieman "mustis". Sitten tuli oikein kipakka polkka ja kaveri pyysi taas sitä toista Seijaa kanssaan lattialle.

Tämä kuitenkin kieltäytyi vedoten siihen, ettei osannut. No, minä näppäränä tyttönä totesin tilaisuuteni tulleen ja tarjouduin polkkaakin osaavana kaimani tilalle. Muutaman tahdin sekoilun jälkeen sekä tanssittajani että minä totesimme, ettei hommasta tule mitään ja luovutimme suosiolla. Ja kun etsiydyimme takaisin pöytään, näimme Seija-kaimani liihottelevan... siis tanssivan erittäin keveän näköisesti... polkkaa jonkun muun miehen kanssa. Sen jälkeen en ole uskaltanut polkkaa tanssimaan... enkä ainakaan keuhut polkantanssitaidoillani !

Jenkkaa sen sijaan osaan tanssia parillakin tavalla... kunto vaan ei meinaa kestää kuin hätäisesti yhden kappaleen kerrallaan :-)

Lisääjä Timo, **Maanantai, 28.Toukokuu, 2001 - klo 17.54:**

Seija,

Tango tulee minunkin muistelmistani vielä esille, kunhan tarina etenee Blomqvistin tanssikouluun asti.

Siitäpä tuli mieleen, mitä entisellä työpaikallani muuan nainen kertoi. Åke Blomqvist oli tanssittanut häntä tanssikurssillaan henkilökohtaisesti yhden kappaleen ajan ja todennut sen jälkeen: "Teillä on hyvä noja!" 😊 Vaikka se oli ilmiselvästi myönteinen lausunto, naista oli jäänyt kuitenkin vaivaamaan kysymys, oliko hänen tanssiasentonsa jotenkin rivo tms.

Olen muuten todella iloinen siitä, että sinä olet uskaltanut kirjoittamaan tänne. Toivon sen rohkaisevan muitakin. Hämmästelen joka päivä laskurin osoittamaa lukijoiden tai ainakin kävijöiden suurta määrää, mutta toisaalta heidän tuppisuisuuttaan. Silloin harvoin kun palautetta on tullut, sitä on tullut hyvin odottamattomista paikoista (kuten Australiasta).

PS: Ehkä ihmettelit, miksi edellisessä sanomassa nimesi on kahteen kertaan. Tämä järjestelmä antaa sellaisen mahdollisuuden, että sanoman lähettäjäksi voi kirjoittaa mitä tahansa, mutta sen perään tulee sulkuihin rekisteröity käyttäjätunnus. Poistin tänään tuon ominaisuuden käytöstä, joten sen ei pitäisi enää toistua. Pidän tämän foorumin teknisestikin hyvin avoimena niin kauan kuin saamme olla rauhassa ilkeältä. Jos ilkeältä alkaa esiintyä, kirjoittajilta on pakko vaatia rekisteröityminen.

Lisääjä **Seija (Seija), Maanantai, 28.Toukokuu, 2001 - klo 12.44:**

Tämä tanssi on mielenkiintoinen aihe. Ihmettelen, ettei keskustelijoita ole ilmaantunut lisää. Minä käytän jopa kiireisestä ruokatauostani osan... sen sulattelu sellaisen 😊... lisätäkseni omia muisteluitani tälle palstalle.

Taisin olla melkein rippikouluikässä, kun musiikkia harrastavat sukulaiseni opettivat minulle Helsingissä, kuinka tangoa tanssitaan. Siis mies ja nainen liki toisiaan... melkein korva suussa... ja reidet reisien lomassa. Kyseessä siis oikein himotango. Ja nykyisinkin mielestäni oikein hyvä... ainut?... tapa tanssia tangoa tunteellisesti. Olen kyllä huomannut, että kaikki tanssittajat eivät ole kuvaamani kiihkeän tavan tasalla, mutta eihän meidän naisten tarvitsekaan, kuin mennä kiltisti mukana 😞

Onko muilla mielipiteitä tangon tanssimisestä ja sen tyylistä ?

Lisääjä Timo, **Lauantai, 26.Toukokuu, 2001 - klo 18.29:**

Seija,

Tanssihistoriani dokumentoinnissa olen päässyt nyt ikään 19 v 3 kk, joten järjestelmän tietosisältö lähestyy reaaliaikaa hyvää vauhtia! Edellyttäen tietysti, että kirjoitusnopeus on suurempi kuin uusien tanssikokemusten hankintanopeus 😊

Lisääjä **Seija, Tiistai, 22.Toukokuu, 2001 - klo 09.23:**

Kiitos vinkistä hymiön käyttöön 😊. Itse asiassa kirjoittaessani olin hyvin tyytyväinen, kun huomasin käyttäjänoita erinomaisia Oppaat/ Muotoilu -apuja. Ja sieltä otin/kopioin ainekset aiemmin käyttämäni hymiöön. Siellähän on erikoismerkeissä naurava hymiö... ainakin katsoin sen sellaiseksi. Ja sitten kopion siihen **keltaisen värin**. Ja edistynyt ohjelma kertoi minulle, että olin jättänyt pois yhden sulut. Ja näinhän toki, että aikaansaannokseni oli erilainen kuin sinun käyttämäsi, mutta koska taas tuli kiire muihin hommiin, en ennättänyt pähkäillä tulosta sen enempää.

Tanssimisesta: itse asiassa muistan/tiedän tanssineeni ensimmäisen kerran julkisesti juhannuksena 1955 tai -56. Silloin tanssin äitini kanssa Kuusisensaaren tanssilavalla Kotkassa. Muuten meni hyvin, mutta jenkan pyörteissä menimme nurin ja sekös minua vieläkin hävettää 😞

Seuraavan kerran kaaduin tassilattialla opiskeluaikana Lappeenrannassa. Luokan parkettien partaveitsi haki minut... tavallisuudesta poiketen... tanssiin. Kesken upeaa tangoa en voinut olla viikseilemättä, että muutoin menee hyvin, vain taivutukset puuttuvat ! Saman tien kaveri taivutti ja minä olin lattialla alimmaisena ;(. Hetken aikaa sen jälkeen muistin pitää suuni kiinni tanssitaidostani, nyt se on jo unohtunut.

Lisääjä Timo, **Maanantai, 21.Toukokuu, 2001 - klo 19.13:**

Seija moi!

Eräs toinenkin nainen sanoi hiljattain, että tanssiminen on naiselle helppoa, kun ei tarvitse tehdä muuta kuin antaa miehen viedä. En kyllä ihan usko sitäkään.

Naiset ovat selvästi keskimäärin innokkaampia tanssimaan kuin miehet - vaikka joutuvat kävelemään suurelta osin takaperin! Kuinkahan moni nainen suostuisi istumaan miehen ajamassa autossa, jos kuljettajan viereinen tuoli olisi selkä menosuuntaan! Luultavasti tilanne ei muuttuisi yhtään, vaikka ajotyylillä olisi kuinka kiemurteleva 😊

PS: Teit tuon hymiön omaan sanomaasi näköjään jollakin erikoisella tekniikalla. Tässä ohjelmassa on sellainen erityispiirre, että jos kirjoitat tekstiin peräkkäin kaksoispisteen : ja sulkumerkin) niin yhdistelmä muuttuu itsestään tällaiseksi: 😊Muutamia muita hymiöitä löytyy varastosta, kts: Oppaat / Muotoilu / Muut muotoilut / Kuvat ja piirroskuvat. Sen lisäksi näihin sanomiin voi liittää omalla koneella olevia GIF- ja JPG-tyyppisiä kuvia. Esim. kohdasta "Tervehdykset" löytyvät Lottorouvan kuvat ovat JPG-tyyppisiä, Malmin lentokentästä kertovat skannatut lehtileikkeet puolestaan GIF-tyyppisiä.

Lisääjä **Seija, Maanantai, 21.Toukokuu, 2001 - klo 16.47:**

>"Miten naisen parempi tai huonompi tanssintaito ilmenee, jos puhutaan tuollaisista tavallisista paritansseista, jotka eivät muistuta taitovoimistelua?"

Mielestäni naisen tanssintaito ilmenee siitä, kuinka helposti hän antautuu vietäväksi. Siis pystymme seuraamaan... onneksi vain kahden tanssin ajan... huonoakin tanssittajaa. Olenkin aina sanonut, että meidän naisten ei itse asiassa tarvitsekaan osata tanssia; kunhan vain menemme niinkuin mies vie 😊 Minulla ei tietääkseni ole vielä ollut vaikeuksia antautua miehen vietäväksi, siis ainakaan tanssilattialla, joten paritanssi sopinee minulle. Poikkeuksen muodostaa mieheni... tulihan todistettua, että tanssintaitoni onkin ollut vain luuloani.

Ihan samalla tavalla kävi purjehduksen kanssa: luulin/kehuinkin osaavani purjehdusta... ainakin teoriassa. Kun sitten pääsin/jouduin purjeveneeseen, selvisi, ettei luulo olekaan tiedon väärtti.

Lisääjä Webmaster, **Sunnuntai, 20.Toukokuu, 2001 - klo 12.53:**

ROCK, JIVE, BOOGIE WOOGIE, LINDY?

Minua on askarruttanut, mikä on oikea nimitys sille tanssille, jota 1970-luvun lopulla osasimme silloisen vaimoni kanssa aika hyvin. Tänään löysin joskus niihin aikoihin ostamani Valittujen Palojen "Lauantaitanssit"-nauhakokoelman, jonka välissä on Åke Blomqvistin kirjoittama Tanssiopas. Siinä sanotaan näin:

"Rock'n roll (jive)

Tällä hetkellä maailman nuorison keskuudessa suosittu Rock on peräisin 40-luvulta ja tanssilla on ollut monta nimeä. USA:ssa sitä kutsutaan Lindyksi, Länsi-Saksassa Boogiksi, Ranskassa Rockiksi ja Englannissa Jiveksi. Tanssin isänä voidaan pitää Jitterbugia, joka valloitti maailman vuonna 1939. Heittoineen ja monine akrobaattisine otteineen Jitterbug oli kuitenkin liian rausu yleisön täyttämälle tanssilattialle sopiakseen. Rock on myös saanut vaikutteita amerikkalaisesta swingistä. Se ei kuitenkaan perustu kansantanssiin, vaan on tanssinopettajien aikaansaama tanssi. Nykyisin tanssimme ainakin kolmea erimuotoista Rockia, nimittäin yksinkertaista ja kolminkertaista (jive). Esittelemme tässä nyt kaksinkertaisen Rockin."

Ettei asia tulisi liian selväksi, täytyy vielä mainita, että Blomqvistin videonauhalla, jonka ostin 1980-luvulla, hän esittelee sen olevan "rockia jota kutsutaan myös nimellä Hustle" ja nauhalla soivan kappaleen sanoissa toistuu moneen kertaan sanat "Boogie Woogie". Tuoreilta kotimaisilta tanssisivuilta olen kuitenkin huomannut, että Suomessa järjestetään erikseen Rock- ja erikseen "Boogie Woogie" -kisoja.

Osaako joku mahdollisesti selventää tätä käsitteistöä?

Lisääjä Timo, **Keskiviikko, 16.Toukokuu, 2001 - klo 16.23:**

Hei/moi,

Kun jatkokertomukseni etenee hiukan pidemmälle, arvioit kyllä traumojeni vakavuuden toisin!

Miten naisen parempi tai huonompi tanssitaito ilmenee, jos puhutaan tuollaisista tavallisista paritansseista, jotka eivät muistuta taitovoimistelua? Sen kyllä tiedän, miten miehen parempi tai huonompi tanssitaito ilmenee - valitettavasti! 😊

Åke Blomqvist sanoi muuten kerran telkkarissa, että jos naiselle tuottaa psyykkisiä ongelmia antautua miehen vietäväksi, klassiset paritanssit eivät ole häntä varten.

PS: Kiitos Seija, että aloitit kirjoituksellasi varsinaisen keskustelun tästä aiheesta! Toivon, että se rohkaisisi muitakin kirjoittamaan. Sivuiltani käy päivittäin yli 50 lukijaa, ennätyksen ollessa noin 1200 lukijaa yhden vuorokauden aikana. Harras toiveeni on, että edes osa lukijoista myös kirjoittaisi, niin näistä sivuista tulisi kaikille mielenkiintoisemmat.

Avasin tätä tanssikeskustelua varten oman sivun, ettei tule sellaista tunnetta, että kirjoitusten pitäisi välttämättä jotenkin liittyä tuohon jatkokertomukseeni omista tanssikokemuksistani.

Lisääjä **Seija, Keskiviikko, 16.Toukokuu, 2001 - klo 09.46:**

{{Timo}}

Toivottavasti et ole saanut mitään vakavaa, pysyvää traumaa noista tanssikokemuksistasi ;-))

Kiva ainakin, että et ole vielä antanut periksi.

Enpä ole minäkään, vaikka lähellä on ollut ;-(

Olen aina pitänyt itseäni hyvänä tanssijana... siis helppona vietävänä... ja olen ollut innokas tanssimaan. Olen jopa opettanut joitain miehiä tanssimaan... yrittänyt ainakin.

Nykyinen mieheni on erinomainen tanssija... siis oikein esiintynytkin tanssijana... Valitettavasti minun kanssani tanssi ei ole sujunut oikein hyvin. Olenkin huomannut, että minä olen vain luullut osaavani tanssia, tai olen tanssinut "paremmin" kuin ne miehet, jotka ovat minua vieneet aiemmin. Ja nyt kun jouduin/pääsin lattialle oikean osajan kanssa, eivät minun taitoni riitäkään. Lisäksi jännitän nykyisin joka kerta tanssilattialla niin, että olen kuin puupökkelö. Melkein on tehnyt mieli luopua jo.

Pidän kuitenkin tanssimisestä kovin ja todella haluan oppia tanssimaan mieheni kanssa. Joten kait sitä on juhannuksena taas Vänössä haitarimusiikin tahdissa yritettävä; muutama muki rentouttavaa juomaa pohjaksi auttaneen askeleitani kulkemaan sujuvammin.